

3. Ha a második kérdésre adott válasz nemleges, értelmezhető-e a rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett joghatóság kikötésére vonatkozó megállapodásként az a tény, hogy az alperes egy olyan bíróság előtti eljárásban vesz részt, amelynek biztosítási jogviszonyt érintő kérdésben a rendelet szerint nincs joghatósága?

(¹) HL L 12., 2001.1.16., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

Az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein–Westfalen (Németország) által 2009. március 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein–Westfalen e. V. kontra Bezirksregierung Arnsberg

(C-115/09. sz. ügy)

(2009/C 141/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein–Westfalen

Az alapeljárás felei

Felperes: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein–Westfalen e. V.

Alperes: Bezirksregierung Arnsberg

Beavatkozó: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- Megköveteli-e a 2003/35/EK irányelvvel (¹) módosított 85/337/EGK irányelv (²) 10a. cikke, hogy egy olyan tagállam igazságszolgáltatásához fordulni kívánó nem kormányzati szervezetek, amelynek a közigazgatási eljárásjoga jogsérelemre való hivatkozást ír elő, a projekt engedélyezése szempontjából irányadó valamennyi környezetvédelmi előírás megsértésére hivatkozhatnak, tehát olyan előírások megsértésére is, amelyek kizárólag a közérdek szolgálatára, nem pedig ezenfelül egyének jogilag védett érdekeinek a védelmére is hivatottak?
- Ha az első kérdésre nem adható fenntartás nélkül igenlő válasz:

Megköveteli-e a 2003/35/EK irányelvvel módosított 85/337/EGK irányelv 10a. cikke, hogy egy olyan tagállam igazságszolgáltatásához fordulni kívánó nem kormányzati szervezetek, amelynek a közigazgatási eljárásjoga jogsérelemre való hivatkozást ír elő, a projekt engedélyezése szempontjából irányadó olyan környezetvédelmi előírások megsértésére hivatkozhatnak, amelyek közvetlenül a közösségi jogban gyökereznek, vagy amelyek a közösségi környezetvédelmi előírásokat ültetik át a nemzeti jogba, tehát olyan előírások megsértésére is, amelyek kizárólag a közérdek szolgálatára, nem pedig ezenfelül egyének jogilag védett érdekeinek a védelmére is hivatottak?

- a) Ha a második kérdésre alapvetően igenlő válasz adandó:

A közösségi környezetvédelmi előírásoknak meg kell-e felelniük bizonyos tartalmi követelményeknek ahhoz, hogy megsértésükre hivatkozni lehessen?

- b) Ha a második kérdés a) pontjára igenlő válasz adandó:

Mely tartalmi követelményekről (például közvetlen hatály, védelmi cél, célkitűzés) van szó?

3. Ha az első vagy a második kérdésre igenlő válasz adandó:

Megilleti-e a nem kormányzati szervezeteket közvetlenül az irányelv alapján az igazságszolgáltatáshoz való ilyen, a nemzeti jog előírásain túlmenő jog?

- (¹) – A környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 156., 2003. június 25., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 466. o.)
- (²) – Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 1985. július 5., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-162/06. sz., Kronoply GmbH & Co.KG kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. január 14-én hozott ítélete ellen a Kronoply GmbH, korábban Kronoply GmbH & Co.KG által 2009. március 31-én benyújtott fellebbezés

(C-117/09. P. sz. ügy)

(2009/C 141/47)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Kronoply GmbH, korábban Kronoply GmbH & Co.KG (képviselők: R. Nierer és L. Gordalla ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-162/06. sz. ügyben 2009. január 14-én hozott ítéletét.
- A Bíróság semmisítse meg a C 5/2004 (ex N 609/2003) számú állami támogatásról szóló 2005. szeptember 21-i bizottsági határozatot, amelyben a Bizottság a Németország által a felperes részére nyújtani kívánt támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.
- A második ponttal kapcsolatban másodlagosan a Bíróság az ügyet utalja vissza az Elsőfokú Bíróság elé.
- A Bíróság a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek, és különösen a felperes, illetve fellebbező költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés tárgya az Elsőfokú Bíróság azon ítélete, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította a fellebbező azon 2005. szeptember 21-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetét, amely a Németország által a Kronoply GmbH & Co. KG részére nyújtani kívánt állami támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította. A megtámadott ítélet szerint a Bizottság jogosan tekintette úgy, hogy a vitatott támogatás a kedvezményezettjétől nem kíván sem ellenszolgáltatást, sem valamely közös érdeket szolgáló célhoz való hozzájárulást; ezért a folyó költségek fedezésére szolgáló, jogellenes működési támogatásról van szó. Az Elsőfokú Bíróság szerint a vitatott támogatás nem szükséges, mivel az kizárólag már egy korábbi bejelentés tárgyát képező üzem létrehozására irányult, és mivel a felperes az e korábbi bejelentéssel engedélyezett támogatás segítségével már jóval a vitatott támogatás bejelentését megelőzően teljes egészében megvalósította a beruházási projektet.

A fellebbezés azon alapul, hogy a megtámadott ítélet összeegyeztethetetlen az EK 87. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontjával, a regionális támogatásokról szóló, ezzel kapcsolatban hozott iránymutatással, valamint a nagyberuházási projektekhez nyújtott regionális támogatás 1998-as multiszektorális keretszabályával. Az Elsőfokú Bíróság ezzel megsértette a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvét is.

Az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 87. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontját, mivel helytelenül értelmezte és értékelte a szükségesség, illetve az ösztönző hatás kritériumát.

A vitatott támogatás szükségességének megítélését illetően az Elsőfokú Bíróság az EK 87. cikk (3) bekezdésének alkalmazási körét tévesen leszűkíti, mivel jogilag tévesen tekinti úgy, hogy egy beruházási projekthez nyújtott támogatás kedvezményezettje csupán egyszer jelenthet be támogatást, és minden új bejelentésnek új beruházási projektre kell vonatkoznia. Az Elsőfokú Bíróság ugyanakkor a szükségesség vizsgálatakor olyan időpontot vett alapul, amely egyrészt a fellebbező beruházási döntése tekintetében teljesen jelentéktelen volt, másrészt pedig amelyet a fellebbező nem befolyásolhatott. A Bizottság és az Elsőfokú Bíróság számára irányadó időpont az a nap volt, amikor a tagállam a Bizottságnak bejelentette a vitatott támogatást. A fellebbező azonban a nemzeti hatóságokhoz benyújtott támogatás nyújtása iránti kérelemmel már minden szükséges és tőle telhető lépést megtett a szükségesség bizonyítása érdekében. A fellebbező nincs befolyással a támogatás Bizottságnak való bejelentése időpontjára. Az Elsőfokú Bíróság és a Bizottság ezen álláspontja — következetesen tekintve — ahhoz vezet, hogy minden beruházási projekt esetén vitatni lehet a támogatásnyújtás szükségességét, ha a Bizottság a tervezett támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét vagy összeegyeztethetetlenységét megállapító határozatát csak a beruházási projekt befejezése vagy lezárása után hozza meg.

Megjegyzendő továbbá, hogy a fellebbező nem léphetett fel közvetlenül a Bizottságnak az eredetileg bejelentett támogatásra vonatkozó határozatával szemben. Amennyiben a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánít olyan támogatást, amelynek a nagysága azonban nem felel meg a támogatás

kedvezményezettje által a nemzeti hatóságnál kérelmezett támogatásnak, a támogatás kedvezményezettje nem támadhatja meg sikeresen az Elsőfokú Bíróság előtt a Bizottság számára kedvező határozatát. Az eredeti támogatást engedélyező első bizottsági határozat és a vitatott támogatás bejelentése közötti időszak tehát azzal magyarázható, hogy a fellebbező kimerítette az első engedélyező határozat módosítását elutasító bizottsági közleménnyel szemben szerinte rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket. Az, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a vitatott támogatást csak a beruházási projekt megvalósítása után jelentette be, csupán azzal függ össze, hogy a Bizottság fent említett közleményének megítélésével kapcsolatban közbenső vita merült fel. Ezért nem szolgálhat a szükségesség megítélésének alapjául azon érv, miszerint a beruházási projekt időközben lezárult.

Az ösztönző hatás kritériumát illetően az Elsőfokú Bíróság e kérdés vizsgálatát kifejezetten nyitva hagyta. Még ha — a fellebbező álláspontjával szemben — a szükségesség és az ösztönző hatás a támogatás engedélyezése két különböző feltételének is tekintendő, a jelen ügyben mindkettő teljesül.

A regionális támogatásokról szóló iránymutatás 4.2. pontjának harmadik bekezdése meghatározza, hogy az ösztönzési kritérium teljesüléséhez a támogatást még a projekt megkezdése előtt kell kérelmezni. Ehhez — amint fentebb kifejtésre került — csak a nemzeti hatósághoz benyújtott támogatási kérelem lehet irányadó. A fellebbező e kérelmet a projekt megkezdése előtt benyújtotta, és így betartotta e kritériumot. Az Elsőfokú Bíróság ezt nem vette figyelembe, és így nemcsak az EK 87. cikket, hanem a regionális támogatásokról szóló iránymutatást is megsértette.

A megtámadott ítélet sérti a regionális támogatás multiszektorális keretszabályát és az egyenlő bánásmód elvét is, mivel az Elsőfokú Bíróság jóváhagyta a piacelemzés Bizottság általi következetlen alkalmazását. A Bizottság ugyan az eredeti támogatás bejelentésével kapcsolatos értesítési eljárásban ismertette, hogy az érintett termékpiacot 0,75-ös versenyhelyzet-tényezővel értékeli, csupán körülbelül három héttel később azonban egy másik határozatban ugyanazon érintett piacot másképp értékelt, és a multiszektorális keretszabály szerint 1,0-ás versenyhelyzet-tényezőt tartott indokoltnak. Még ha figyelembe is vesszük, hogy a Bizottság valamely tényállás gazdasági megítélése során széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, ezt azonban korlátozza, hogy azonos termékekre azonos piacok léteznek, különösen akkor, ha ugyanazon termékcsoport piacait három hónapon belül értékeli.

Végül az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot akkor is, amikor teljesen figyelmen kívül hagyta a fellebbező azon érvét, hogy a kérelem benyújtásától számított 36 hónapos időszakon belül köteles a beruházási projektet megvalósítani. Ha a felperes e kötelezettséget nem teljesítette volna, az egész támogatást elveszítette volna. Nem vethető a felperes szemére, hogy ehhez tartotta magát. Ezáltal sériül az EK 87. cikk és azon elv, hogy a Bizottságnak tartania kell magát a támogatások kezeléséhez általa elfogadott és végrehajtott rendelkezésekhez.